

Maša Kagao Knez in Murat. Duet plesa in glasbe ter energije, ki oplaja!

LakeLess je končal plesni 'bum' letošnje sezone

Maša Kagao Knez in Murat v predstavi LakeLess (foto: Drago Videmšek)

Prav ob koncu gledališke sezone 2016/17 je na plesni sceni zasijal pristni biserček, odkril in uzrl se je 29. junija v Plesnem teatru Ljubljana (PTL), ko sta avtorja **Maša Kagao Knez** in **Marko Gregorič – Murat** v do zadnjega kotička zapolnjeni dvorani našega sodobnega plesnega gledališča premierno uprizorila nenavadni plesno-zvočni projekt LakeLess / Brez jezera, kjer glas in gib v tesnem ustvarjalnem objemu zaobjameta oder v celoti, v duetu sodobnega plesa mnogih inovativnih in raznolikih gibalnih transformacij ter v ritmu ozvočenega glasa 'beatbox', ko glasbenik in plesalka v svojem plesno-glasbenem duetu komunicirata brez besed, sta preprosto eno, sta ples in ritem, in ko svoja miselna obzorja prevajata v duetu v vizijo vsakodnevnih vzorcev ter situacij, predvsem humorno zasnovanih. V dvorani PTL-ja ta večer ni manjkalo smeha, ustvarjalna [energija](#) pa je kar oplajala celotno prizorišče.

...

Maša je izjemna plesalka, polna novih ustvarjalnih in izvirnih idej, tudi pedagoginja, ki mladim odpira obzorja ritma ter giba, ko njihova plesna telesa osvobaja togosti in sledenja, jim dviga samozavest ter odstira nova plesna obzorja, kar se je tudi dogajalo na njeni delavnici na Poletni plesni šoli (26.–30. junija). Če pa jo je kdo tisto popoldne, 29. junija, vprašal, kako se počuti, je bila vidno presenečena, saj zakaj jo sploh sprašuje. In ko so jo spomnili na predstavo, se je samo nasmejala ter dejala, da na predstavo niti še ne misli.

...

O duetu plesa in glasa v izvedbi 'beatboxa' je Maša že razmišljala v svoji zadnji predstavi Momentum – Avenija ujetih trenutkov (premiera 2015), ko je imela na sceni kar kvartet 'beatboxa'. Že takrat je razglabljala, kako glasbenika čim bolj vplesti v plesno predstavo, da ni le ob njej, ampak je tudi njen sestavni gibalni del. In so znova prišli na dan Mašini izredni pedagoški prijemi, kajti Murat je bil ne le tisti, ki daje ritem in zvok z glasom, ampak tudi njen dorečeni plesni partner. Tako sta počasi začela iskati in komponirati gibalne delce ter zvočne tone, najprej pa poustvarila osemminutni duet, ki sta ga prijavila na XX Festival koreografskih miniatur v Beogradu, bila tudi izbrana v finale, na koncu pa prejela še 3. nagrado. S to miniaturo sta potem nastopala v Vodnikovi domačiji v okviru večera slam poezije, tudi gostovala v Šentjakobu v Rožu na avstrijskem Koroškem. Idejo sta nadgrajevala kar v duetu, ko sta se sproti oplajala v glasu in gibu ter ustvarjala novo predstavo, ki sta jo prvič uprizorila v SiTi teatru 17. maja letos v sklopu dogodka Pliš, ples in punč. Svoj novi projekt Brez jezera sta dokončno pregnetla in ga čez 42 dni tudi premierno uprizorila v PTL-ju.

...

Naslov navadno smiselno izvira iz ideje, ko v predstavi zaveje svojo plesno melodijo gib in se ritem giblje po prostoru, tako kot je to v Mašinem in Muratovem duetu, potem naslov verjetno še vedno predstavlja neko izvorno misel, ki ni nujno tudi razpoznavna. Temu je tudi bilo tako, ko sta se Maša in Murat zabavala ob misli, da predstavljata labodji duet (balet Labodje jezero), črnega in belega laboda, vendar ne na jezeru, ampak na odru, torej sta laboda brez jezera.

...

LakeLess je izvirna in sveža gibalno-zvočna fuzija dveh ustvarjalnih platform, ki se tesno prepletata in vsaka zase, torej samostojno, ne moreta obstati, saj glas ni le v sozvočju z gibom, je sestavni in oprijemljivi del giba, ko oba akterja, plesalca in glasbenika zapojeta poetiko dveh pesniških duš, predvsem pa plešeta in sproti instalirata znane življenjske situacije, sta na nek način novodobna junaka scene brez besed (nemih filmov, vendar ozvočenih), ko tudi plesalka poseduje glas ter zna uglasiti ritem zvoka. Zgodi se tudi trenutek ženske trme, ko ona odide skozi vrata, on pa ostane sam s svojim zvokom ter vprašujočim pogledom, usmerjenim prav k vratom, njegov zvok nato dobi nov prefinjen višaj, tudi čarobno moč, ko jo milo vabi nazaj in ona nenadoma 'pridrsa' skozi ta ista vrata, da bi se lahko znova zatopila v objem plesa in zvoka. In takih situacij vsakdana, ki se sestavljajo v plesnih arabeskah in oblikujejo v sugestivnem labirintu celote, je bilo v njenem duetu na pretek.

Avtorja in izvajalca plesnega projekta Lake Less sta **Maša Kagao Knez** in Murat, za dramaturgijo je stal **Joseph Nzobandora – Jose**, oblikovanje svetlobe tudi v ritmu je delo LCLights, avtor videonapovednika je **Andraž Fistravec**, fotografijo za plakat je prispevala **Vida Kaučič**, oblikovanje plakata pa **Eva Žagar**. Predstava je nastala v produkciji Studia XXV, zavoda za kulturne dejavnosti ter v koprodukciji SiTi teatra in PTL-ja s podporo Ministrstva za kulturo RS.

... (foto: Drago Videmšek)

Projekt Brez jezera / LakeLess predstavlja [edinstveno](#) umetniško zasnovo v sodobnih plesnih [povezavah](#) giba in ritma, glasbe in plesa, je tudi specifična koreografska oblika dueta, ki na visoki umetniški ravni odseva vsakdan [prepoznavnih](#) situacij, ki izžarevajo jin in jang energijo nje in njega, prepoznavno v prepletu plesa in glasbe skozi zaznane čase, ki pa se nekoliko razhajata v naši tehnološki sodobnosti. Zato sta tu Maša in Murat, da nas znova uvedeta v novodobne asociacije slišnega, vidnega in čutnega, ki so še vedno sestavni del vseobsegajočega [življenja](#) na našem planetu. Predstava LakeLess se je potem napotila na pot kratkih gostovanj in je bila že 4. julija uprizorjena v Postojni na festivalu kultur, nato je 7. julija, še tik pred [dopusti](#), sledilo gostovanje v Šentjakobu v Rožu, na sporedu PTL-ja bo znova 14. septembra, torej prav na začetku nove gledališke sezone.

... de.finity ... (foto: Drago Videmšek)

Letošnji junij je bil mesec plesa, kajti ples se je dogajal po Sloveniji, še posebej na prizoriščih Ljubljane, intenzivno tudi v Plesnem teatru Ljubljana, posebej zgoščeno pa ob Tednu plesa Poletnega festivala Ljubljana (9.–16. junija.), ko ni minil niti en dan brez plesa in so se plesne predstave minulih sezon vrstile v zaporedju dni.

Zadnji junijski teden je sledila še plesna intervencija MedUkrep, ko je bila 23. junija v PTL-ju uprizorjena premiera **Dore Kokolj** in **Evin Vesovič** 'de.finity' v skupni izvedbi s **Tajdo Podobnik** ter v koreografiji Evin Vesovič. Omenjeni plesni projekt je eden tistih na plesnem odru sodobne scene, ko misel oplaja pisano besedo, se tudi skuša vplesti v gibalno zasnovo, vendar pa kot

koreografska celota ostane povsem nedorečena. Prihodnji dan je sledila še ena ponovitev predstav, tudi solistični avtorski projekt **Veronike Valdés** Locked / Zaklenjeno, kjer avtorica znova poglobljeno in sugestivno v slovarju plesnega jezika izpisuje pereče stanje mlade generacije ustvarjalcev, tudi naše mladine nasploh, ko si prepuščen samemu sebi in so poti perspektive kar zaklenjene.

... Jernej Bizjak ... (foto: Drago Videmšek)

Nedeljski plesni program v PTL-ju (25. junija) je bil namenjen predstavitvi učiteljev Plesne poletne šole, ki se je začela prihodnji dan, tudi izredno doživetje izvornih plesnih zamisli in domislic, prispelih iz mednarodnih obzorij. Znova je navdušil **Jernej Bizjak** s svojo solistično izvedbo koreografije **Fabia Libertia** Solo for Real / Solo zares, ko ni bilo delčka njegovega telesa, ki ne bi zares plesal, ko so pripovedovali njegovi prsti in je valovalo njegovo telo. Lahko le upamo, da bo ta solo še kdaj lahko zaplesal pri nas glede na njegove že zasedene termine v prvi polovici nove sezone. Jernejevemu solu je sledil duet **Petra Vuystain Tamása Tuze** Lost in Your Own City, cilj pa bil njun lastni gibalni material, ki se lahko transformira tudi v predstavo. **Dagmar Dachauerje** ta večer znova zablestela s svojo predstavo Wunderbare Jahre / Čudovita leta. Na novo se je predstavila tudi **Enya Belak** s svojimi kratkimi plesnimi filmi, ko smo jo že kar pogrešali na naši plesni sceni, odkar se je napotila na študij v London.

... Poletna plesna šola ...

Letošnja druga edicija Poletne plesne šole v organizaciji Javnega sklada RS za kulturne dejavnosti se je dogajala na 20 plesnih delavnicah, kjer je plesalo skoraj 140 mladih plesalcev izredne kondicije praktično dvanajst ur na dan, od 9. do 21. ure, seveda ne vsi na vseh delavnicah, vendar kar nekaj njih pa na mnogih. Največ je bilo mladih od 12. do 18. leta, ki so prihajali z vse Slovenije iz raznih plesnih društev, klubov in šol, predstavili so se kot elastični ter praktično dovršeni plesalci tudi akrobatsko veščiči; na našo plesno sceno torej prihajajo že dobro plesno izšolane generacije mladih.

... (foto: Tomaž Črnej)

To je tudi potrdila zaključna produkcija PPŠ na dan 1. julija v PTL-ju, ko se je velika skupina plesalcev, željna plesnega nastopa, znašla v utesnjemem prizorišču PTL-ja, ko so morali na svoj nastop počakati kar sede ob robu odra; ko ni bilo več prostora niti za gledalce ob polno zasedenem gledišču. Vzdušje je bilo zabavno sproščeno in napolnjeno z mladostno energijo, mladi plesalci so bili občudovani prav zaradi svoje izvedbe nič kaj preprostih koreografskih postavitev.

Letošnja plesna sezona je bila prepolna zanimivih in raznovrstnih plesnih dogodkov, ki se jim ni moglo vsem niti slediti, na koncu se je zgodil dobesedno plesni 'bum', saj pleše že skoraj vsa Slovenija.